

روند نگرانی‌آور رویدادها

هممیهنان،

نزدیک به دو ماه پیش، اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران برای چیرگی بر بحران سهمگینی که کشور را در کام سیاه خود فروکشیده و شیرازه‌ی زندگی اجتماعی را تهدید به گسستن می‌کند بار دیگر پیش‌شرطهای ضروری برای انجام یک انتخابات آزاد به گونه‌ی اساسی‌ترین رهیافت را ارائه کرد تا، اگر سران جمهوری اسلامی نسبت به تنگناهای موجود کمترین دغدغه‌ای احساس می‌کنند، مقدمه‌ی گذار آرام از وضع آشفته‌ی کنونی به مردم‌سالاری را فراهم آورند؛ ولی نگاهی گذرا به رویدادهای اسفباری که در همین مدت کوتاه در کشور پیش آمد، گسترش سرکوب دگراندیشان، به خاک و خون کشیدن مردم بی‌دفاع، کاربرد روزافزون سیاست‌های ستیزآمیز و تبعیض‌های گوناگون، پای‌مال کردن تمامی اصل‌های شناخته‌شده‌ی حقوق بشر و همین قانون اساسی، بیش از همیشه، تصویر آینده‌ی را تیره‌وتار و نگرانی‌آور می‌سازد.

سران جمهوری اسلامی، به جای استفاده از تجربه‌های تلخ تاریخی و روی آوردن به نیروی لایزال مردم، هر روز بیشتر در مرداب واپس‌گرایی و انحصارگری فرومی‌روند و، برای نگهداشت پایه‌های لرزان حکومت خویش، از کاربرد هیچ شیوه‌ی ضدانسانی و ضددینی دریغ نمی‌ورزند و جز رواج دروغ و وارونه جلوه دادن واقعیت‌های ناگوار، هیچ هنری از خود نشان نمی‌دهند. در حالی که ملت ما به دلیل درگیر شدن با عامل‌های ژرف ستم به گونه‌ای گسترده در معرض داوری جهانیان قرار گرفته و به حفظ همبستگی همگانی به‌سختی نیاز دارد، نظام حاکم بذر نفاق می‌پراکند و می‌کوشد مردم را با دستاویز اختلاف‌های دینی و قومی به جان یکدیگر بیندازد تا بدین بهانه بتواند بگیروبیندها و اعدام‌های خود را در راستای نگهداشت جو وحشت و جلوگیری از انسجام جنبش آزادی‌خواهی دنبال کند؛ ولی امروز دیگر جوهره‌ی آزادی‌ستیز نظام حاکم، حتی با پوشش شعارهای دینی، بر همگان آشکار شده و مردم برای رهایی از بحران‌ها فهمیده‌اند نگهداشت حیثیت ذاتی بشر در صلاحیت زورگویانی که در حصار تنگنظری زندانی هستند نمی‌باشد؛ و به همین دلیل، سوءاستفاده از خاصیت تحریک‌پذیری ارزش‌های اخلاقی، که فرصت می‌داد زودباوران نیک‌سرشت جذب و جلب آنان کردند، مدت‌هاست رنگ باخته و بی‌اثر گردیده است.

بی‌تردید، در یک جامعه‌ی آزاد، آینده‌ی روشن با مفاهیم و مضمون‌های ویژه و مناسب حال مردم قابل طرح است و صحنه‌گردانان رقابت‌های سیاسی جرئت انکار و سلب حقوق فردی و اجتماعی را بر مبنای جنس و دین و نژاد ندارند؛ ولی آنچه در کشور ما می‌گذرد نه پرتو روشنی از امید دارد و نه برنامه‌ای واقعی تا بتوان، در سایه‌ی آن، آینده را از زمان حال بازشناخت؛ و نیز تضاد در تعریف‌ها و برداشت‌ها به گونه‌ای است که، از بیم سوءاستفاده‌ی نیروهای سرکوبگر و سلطه‌جو، نفس در سینه‌ها حبس می‌گردد. گرچه در جریان رودرویی برای حفظ و انحصار قدرت، بنا بر ضرورت، تعریف‌ها دگرگون می‌شود و حقوق ظاهری آراسته‌تر می‌یابد؛ ولی این چرخش‌های ناموزون موضعی با نیازهای راستین جامعه و شرایط زمان همخوانی ندارد و کافی نیست و نشان می‌دهد زمامداران کنونی کشور هیچ گونه آمادگی برای برداشتن گامی در راستای مهار هرج‌ومرج‌های اقتصادی، بهبود وضع اجتماعی، و پایان دادن به یکه‌تازی ندارند.

باید ایرانیانی که به حیثیت ذاتی بشر باور دارند، حرمت خویش را می‌شناسند و حفظ استقلال و تمامیت ارضی

کشور و حاکمیت ملی را به نحو تجزیه‌ناپذیری خواستارند در یک شتاب همگام و حرکت همسوی فراگیر با روشن‌بینی به نیازهای حیاتی جامعه پاسخ دهند. کشور ما فرصت‌های گران‌بهایی را در زمینه‌ی تحول و پیشرفت از دست داده و، اگر بیش از این آسیب ببیند، با انبوه نابسامانی‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی و توطئه‌های شومی که به اشاره و پشتیبانی دولت‌های سلطه‌گر در گرداگرد آن شکل می‌گیرد و افزایش ناخشنودی و خشم همگانی، آتشی دامن آن را تهدید می‌کند که خرمن هستی خرد و کلان را خواهد سوزانید و جز حسرت و شرمساری باقی نخواهد گذارد.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران یک بار دیگر سردمداران ناآگاه از سود و صلاح ملی را به کمبود فرصت و شتاب زمانه هشدار می‌دهد، تا بیش از این دیر نشده است، با احترام به فصل سوم همین قانون اساسی پرنقص پیرامون «حقوق ملت»، تمام شرط‌های لازم برای یک انتخاب واقعی را فراهم آورند و، با ایجاد فضای سیاسی باز و ایمنی قضائی، مردم را در تعیین سرنوشت خویش آزاد بگذارند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران از همه‌ی زنان و مردان ایرانی، همه‌ی سازمان‌های سیاسی دگراندیش می‌خواهد، پافشارانه و با استفاده از تمامی شیوه‌های شناخته‌شده مبارزه‌ی مسالمت‌آمیز و علنی، خودکامگان براریکه‌ی قدرت‌نشسته را وادار به تسلیم در برابر حق‌طلبان سازند و، برای رسیدن به حاکمیت ملی و آزادی و برپایی نظام مردم‌سالار، با همه‌ی توان به کوشش برخیزند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران (جنبش برای آزادی ایران، حزب زحمتکشان ملت ایران (نیروی سوم)، حزب مردم ایران، حزب ملت ایران)